

NORGES HØYESTERETT

Den 17. juni 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Øie og Kallerud og kst. dommer Sæbø i

HR-2015-01284-U, (sak nr. 2015/991), sivil sak, anke over beslutning:

A (advokat Gudbrand Østbye)

mot

B (advokat Heidi Nergård)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder lagmannsrettens nektelse av å fremme en anke etter tvisteloven § 29-13 andre ledd i sak om heving av kjøp av hest.
- (2) B kjøpte 15. juni 2013 hesten Captain Jack for 125 000 kroner av A. Ved stevning for Inntrøndelag tingrett 20. mai 2014 fremsatte B krav mot A om heving av kjøpet og erstatning. Grunnlaget for kravene var at hesten led av bukkehov. Senere undersøkelser påviste ifølge B at hesten også led av såkalt "kissing spines". Hesten kunne ikke brukes til sprang- og dressurridning som forutsatt.
- (3) Tingretten avsa 27. november 2014 dom med slik slutning:

- "1. **Kjøpekontrakt av 15.06.13 mellom A og B heves.**
2. **A dømmes til å tilbakebetale til B 125 000 - etthundreogtjuefemtusen - kroner, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 15.06.13 og frem til betaling skjer.**
3. **A dømmes til å betale erstatning til B på 83 000 - åttitretusen - kroner innen 2 - to - uker med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forfall og frem til betaling skjer.**
4. **A dømmes til å dekke sakens omkostninger med 133 646 - etthundreogtrettitretusensekshundreogførtiseks - kroner innen 2 - to - uker regnet fra dommens forkynnelse."**

(4) A anket til Frostating lagmannsrett, som ved brev 18. februar 2015 varslet at retten vurderte å nekte anken fremmet. Ved prosesskriv 19. februar 2015 og 23. mars 2015 fremla A flere erklæringer fra veterinærer som imøtegikk påstandene om at hesten hadde bukkehov og kissing spines. Erklæringene var basert på røntgenbilder av Captain Jack, som A hadde fått tilgang til etter inngivelse av anke til lagmannsretten.

(5) Frostating lagmannsrett traff 7. april 2015 beslutning om at anken skulle nektes fremmet etter tvisteloven § 29-13 andre ledd fordi det var klart at anken ikke ville kunne føre frem.

(6) A har anket beslutningen og har i korte trekk gjort gjeldende:

(7) Det er en saksbehandlingsfeil at lagmannsretten ikke har tatt i betraktning de bevis som ble fremlagt etter tidspunktet for anke og tilsvaer. Hadde lagmannsretten vurdert de nye fremlagte bevis, ville dette medført at det ikke var klart at anken ikke vil føre frem.

(8) A har nedlagt slik påstand:

"1. Anke i sak 15-025791ASD-FROS for Frostating lagmannsrett fremmes.

2. A tilkjennes sakens omkostninger både for lagmannsrett og Høyesterett med kr 24.000,- med tillegg av renter etter forsinkelsesloven § 3, første ledd, første punktum fra dommens forfalltidspunkt til betaling skjer."

(9) B har i hovedsak anført at det ikke foreligger noen feil ved lagmannsrettens saksbehandling, og at det var forsvarlig å nekte anken fremmet.

(10) B har nedlagt slik påstand:

"1. Anken forkastes.

2. B tilkjennes sakens kostnader for Høyesterett med kr 12 000,-"

(11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:

(12) Ankeutvalgets kompetanse er etter tvisteloven § 29-13 femte ledd begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling. Etter rettspraksis omfatter dette blant annet om lagmannsretten har utøvd et forsvarlig skjønn, herunder om det ut fra retts- og bevissspørsmålene i saken var forsvarlig å nekte anken fremmet på grunnlag av skriftlig og forenklet behandling.

(13) Beslutning om å nekte anke etter tvisteloven § 29-13 andre ledd treffes på grunnlag av skriftlig behandling, jf. tvisteloven § 29-13 femte ledd. For at ordningen med ankesiling etter tvisteloven § 29-13 andre ledd skal være forenlig med retten til anke – som omfattes av retten til rettfærdig rettergang etter Grunnloven § 95, se for eksempel Rt. 2015 side 334 avsnitt 56 – må lagmannsretten ha et forsvarlig grunnlag for å konstatere at anken klart ikke kan føre frem.

(14) Utvalget viser til at vitnene i tingretten ga sprikende forklaringer om hesten led av bukkehov og kissing spines. Tingretten la avgjørende vekt på forklaringene fra to av vitnene, som blant annet baserte seg på røntgenbilder tatt 10. juni 2014 i forbindelse med det ene vitnet, veterinær Lise Westergren, sin befatning med hesten etter kjøpet. Disse røntgenbildene var ikke fremlagt for tingretten.

- (15) I anken til lagmannsretten provoserte A fremlagt alle røntgenbilder tatt av veterinær Lise Westergren og/eller veterinær Charlotte E. Elvebakk, herunder bilder av 10. juni 2014. A opplyste videre at hun ønsket å føre vet. dr. med. Svein H. Bakke som sakkyndig vitne for lagmannsretten, og at han ville utarbeide en sakkyndig rapport, men at denne ikke ville bli skrevet før provokasjonene ble besvart. Det fremprovoserte materialet ville ifølge A være en del av det underlagsmaterialet han trenger for å skrive rapporten.
- (16) I anketilsvaret datert 10. februar 2015 ble det uttalt at det ble jobbet med å innhente røntgenbilder, og at dette skulle være på plass innen kort tid. Det var reisevirksomhet for B og advokatbytte som var årsaken til at dette ikke var ferdigstilt da anketilsvaret ble inngitt.
- (17) Da lagmannsretten ved brev 18. februar 2015 varslet om at retten vurderte å nekte anken fremmet, var provokasjonen ennå ikke besvart.
- (18) A har ved prosesskrifter datert 19. februar 2015 og 23. mars 2015 lagt ved skriftlige erklæringer fra Bakke. I disse erklæringene gir Bakke uttrykk for et annet syn på hestens tilstand enn Westergren hadde gitt uttrykk for i retten.
- (19) I anken til Høyesterett uttaler A at en først fikk tilgang til røntgenbildene gjennom omveier, etter at lagmannsretten tok opp spørsmålet om avvisning.
- (20) Lagmannsretten uttaler i sin beslutning at avgjørelsen om anken skal nektes fremmet må treffes ut fra det materialet lagmannsretten får seg forelagt i forbindelse med at ankesaken innkommer, med hovedvekt på tingrettens dom og det som gjøres gjeldende i anke og tilsvarende, under henvisning til Schei m.fl., Tvisteloven kommentarutgave 2. utgave side 1040. Lagmannsretten synes å ha sett bort fra de bevis som fremkom etter at lagmannsretten hadde tatt opp spørsmålet om ankenektelse, og som altså var utarbeidet blant annet på grunnlag av røntgenbilder som ikke tidligere var tilgjengelig for A.
- (21) Etter utvalgets syn må lagmannsrettens avgjørelse av om anken skal nektes fremmet i et tilfelle som dette også basere seg på bevis fremkommet i tiden etter at ankesaken er innkommet. Utvalget viser særlig til at røntgenbildene som var provosert fremlagt i anken, var tema for tingretten ved at vitnet Lise Westergren brukte dem til å underbygge sin forklaring. Tingretten tillot forklaringen vesentlig vekt. A hadde ikke tilgang til røntgenbildene under behandlingen i tingretten. Bildene ble derfor provosert fremlagt i anken med varsel om at de ville medføre behov for ytterligere bevisførsel. I tilsvaret ble det uttalt at provokasjonen ville bli etterkommet. Mangelsspørsmålet var sterkt omtvistet. I en slik situasjon var det etter utvalgets syn ikke forsvarlig av lagmannsretten å se bort fra de bevis som ble lagt frem etter at anke og tilsvarende var avgitt – bevis som nettopp knyttet seg til de aktuelle røntgenbildene.
- (22) Lagmannsrettens beslutning må derfor oppheves.
- (23) Anken har ført frem, og i samsvar med tvisteloven § 20-2 finner utvalget at den ankende part må tilkjennes sakskostnader for Høyesterett. Disse fastsettes i samsvar med kostnadsoppgave til 14 000 kroner med tillegg av ankegebyr på 5 160 kroner.
- (24) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G:

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

I sakskostnader for Høyesterett betaler B til A 19 160 – nittentusenetthundreogseksti – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelse.

Knut H. Kallerud
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Rune Sæbø
(sign.)

Riktig utskrift: